

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 628

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 august 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 308 din 9 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală	2–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.643. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială QUALITY-CERT — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a produselor pentru construcții și de certificare a controlului producției în fabrică	7–13
3.648. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială ALL CERT PRODUCT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică	13–15
3.900/A10/2.046/C/129. — Ordin al ministrului educației naționale, al ministrului afacerilor externe și al ministrului pentru românii de pretutindeni privind aprobarea Metodologiei de școlarizare a românilor de pretutindeni în învățământul preuniversitar de stat din România, pe locuri de studii fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă, respectiv fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă începând cu anul școlar 2017—2018 și a Metodologiei de școlarizare a românilor de pretutindeni în învățământul superior de stat din România, pe locuri de studii fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă, respectiv fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă începând cu anul universitar 2017—2018	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 308**

din 9 mai 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. a)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Andrei Ioan Chiliman în Dosarul nr. 102.317/299/2015 al Judecătoria Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 84D/2016.

2. La apelul nominal, pentru autorul excepției, răspunde apărătorul ales, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Judecătoria Sectorului 1 București. În acest sens arată că sintagma „*atunci când constată [...] că urmărirea penală este completă*” este neconstituțională, întrucât dă posibilitatea procurorului să rețină caracterul complet al urmăririi numai în temeiul probelor pe care, în mod unilateral și subiectiv, le-a considerat utile cauzei, fără a încunoștința inculpatul de faptul că a fost finalizată urmărirea penală și fără a oferi acestuia posibilitatea formulării unor cereri de administrare de noi probe, fiind încălcate dispozițiile constituționale privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca nefundată a excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală constituie o materializare a prerogativelor conferite procurorului de prevederile art. 131 din Constituție. Procurorul are, astfel, obligația ca, în faza de urmărire penală, să strângă și să administreze probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau a inculpatului, din oficiu ori la cerere, fiind consacrate garanții, în acest sens, prin dispozițiile art. 5, art. 100 alin. (1) și ale art. 94 din Codul de procedură penală, inclusiv cu privire la consultarea dosarului pe tot parcursul urmăririi penale. Menționează că, potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) din Codul de procedură penală, organele de urmărire penală pot fi sancționate pentru luarea de declarații neconforme. Nerespectarea, interpretarea și aplicarea greșită a dispozițiilor de lege criticate nu sunt de natură a atrage neconstituționalitatea acestora. Totodată, aplicarea greșită a legii de către procuror poate fi remediată prin formularea de cereri și excepții în procedura de cameră preliminară. Prin urmare, există suficiente garanții și sancțiuni care să asigure respectarea dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 2 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 102.317/299/2015, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Andrei Ioan Chiliman cu ocazia soluționării unei cauze penale aflate în procedura de cameră preliminară.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât procurorul, în mod unilateral și fără să aducă la cunoștință inculpatului, apreciază că urmărirea penală este completă și emite rechizitoriul prin care dispune trimiterea în judecată. Arată că, în speță, după sesizarea instanței de judecată, s-a constatat — din verificarea dosarului de urmărire penală — că procurorul a efectuat acte de urmărire în lipsa apărătorului inculpatului. Consideră că sintagma „*atunci când constată [...] că urmărirea penală este completă*” este neconstituțională, întrucât dă posibilitatea procurorului să rețină caracterul complet al urmăririi numai în temeiul probelor pe care, în mod unilateral și subiectiv, le-a considerat utile cauzei, fără a încunoștința inculpatul de faptul că a fost finalizată urmărirea penală și fără a oferi acestuia posibilitatea formulării unor cereri de administrare de noi probe. Or, pentru a se putea apăra, inculpatul trebuie să cunoască întreaga acuzație ce îi este pusă în sarcină, adică situația de fapt și încadrarea juridică la care s-a ajuns pe baza probelor administrate în cauză, astfel încât, luând cunoștință de suportul probatoriu al acuzației, să aibă posibilitatea să răspundă prin prezentarea unui mijloc de probă ce poate schimba situația de fapt reținută sau încadrarea juridică a faptei. Una dintre componentele fundamentale ale dreptului la apărare o reprezintă, așadar, posibilitatea luării la cunoștință de suportul probatoriu al acuzației formulate împotriva inculpatului prin studierea actelor de urmărire penală. În reglementarea vechiului Cod de procedură penală, acest moment coincidea, de regulă, cu cel al prezentării materialului de urmărire penală (art. 250—254 din Codul de procedură penală din 1968), când întreg dosarul devenea accesibil inculpatului. Rațiunea existenței etapei prezentării materialului de urmărire penală după finalizarea actelor de urmărire necesare cauzei se regăsea în utilitatea aducerii la cunoștință învinutului/inculpatului a rezultatelor activității de cercetare penală, pentru verificarea valorii probelor, ca urmare a posibilității acordate inculpatului să contribuie la completarea dosarului cauzei. În acest fel, era satisfăcută și obligația de informare a acuzatului cu privire la natura și cauza acuzației formulate împotriva sa — prevăzută de art. 6 paragraful 3 lit. a) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale —, prin asigurarea posibilității efective a acestuia și a apărătorului său de a avea acces la probele administrate de organele judiciare. Potrivit actualului Cod de procedură penală este recunoscut dreptul inculpatului de a consulta dosarul de urmărire penală [art. 83 lit. b)], posibilitate acordată în egală măsură și suspectului (art. 78). Acest drept poate fi exercitat atât personal, cât și prin intermediul avocatului [art. 94 alin. (2) și (3)]. Având în vedere faptul că, în conformitate cu prevederile art. 92 din

Codul de procedură penală, singurele excepții stabilite de către legiuitor cu privire la dreptul avocatului suspectului/inculpatului de a asista la efectuarea oricărui act de urmărire penală sunt situațiile în care se utilizează metodele speciale de supraveghere ori cercetare, prevăzute în capitolul IV din titlul IV al acestui cod, respectiv se efectuează percheziția corporală sau a vehiculelor în cazul infracțiunilor flagrante —, rezultă că, la efectuarea tuturor celorlalte acte de urmărire penală, organul judiciar are obligația de a încunoștința avocatul inculpatului de efectuarea actului. În conformitate cu prevederile art. 92 alin. (6) din Codul de procedură penală, apărătorul suspectului/inculpatului are dreptul să formuleze obiecțiuni cu privire la actul de urmărire penală la efectuarea căruia asistă, astfel că lipsa încunoștințării avocatului încalcă dreptul la apărare al inculpatului, făcând imposibilă exercitarea efectivă a acestuia. Autorul excepției susține, de asemenea, că momentul procesual al trimiterii în judecată este determinat de către procuror, iar inculpatul, neavând cunoștința de actele de urmărire penală ce s-au efectuat în cauză și fără să poată aprecia factorul timp cu privire la momentul trimiterii în judecată, nu mai are posibilitatea de a-și exercita apărarea. Consideră că dispozițiile de lege criticate — prin aceea că împiedică inculpatul să solicite completarea urmăririi penale cu probe în apărarea sa — duc nu numai la restrângerea exercitiului dreptului respectiv, ci chiar la pierderea lui, întrucât acesta rămâne fără obiect după terminarea urmăririi penale.

7. **Judecătoria Sectorului 1 București** apreciază că dispozițiile art. 327 din Codul de procedură penală sunt constituționale, fiind conforme cu prevederile art. 21 și ale art. 24 din Constituție. Astfel, în condițiile existenței multiplelor drepturi ale suspectului și inculpatului în cursul urmăririi penale, prevăzute de dispozițiile art. 78 și ale art. 83 din Codul de procedură penală — inclusiv dreptul de a consulta dosarul —, precum și în raport cu rolul Ministerului Public, astfel cum acesta este prevăzut în cuprinsul art. 131 din Constituție, constatarea faptului că urmărirea penală este completă reprezintă atributul exclusiv al procurorului, iar nu al părților sau subiecților procesuali principali. Este adevărat că, în cauză, procurorul a emis rechizitoriul în aceeași zi în care a dat și ordonanța de respingere a cererii inculpatului de administrare de noi probe, ceea ce înseamnă că acesta nu a mai avut posibilitatea să atace respectiva ordonanță în baza dispozițiilor art. 339 din Codul de procedură penală, întrucât ordonanța i-a fost comunicată după sesizarea instanței. Judecătorul de cameră preliminară menționează că a observat acest aspect încă de la momentul primirii dosarului, înainte de formularea oricăror cereri și excepții în cauză, însă inculpatul nu a invocat această nulitate relativă (nulitățile absolute fiind cele expres și limitativ prevăzute în art. 281 din Codul de procedură penală) pe cale separată, ci doar pentru a motiva excepția de neconstituționalitate, iar judecătorul, în raport cu dispozițiile art. 282 alin. (2) din Codul de procedură penală, nu a avut posibilitatea să o invoce din oficiu. Așadar, problema semnalată de către inculpat — dacă era invocată — putea fi soluționată în procedura camerei preliminare, fără a fi necesară declararea dispozițiilor art. 327 din Codul de procedură penală ca fiind neconstituționale.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 din Codul de procedură penală este inadmisibilă, iar, în subsidiar, neîntemeiată. Astfel, din examinarea excepției, rezultă că autorul acesteia invocă — în susținerea pretensei neconstituționalități — elemente de fapt, respectiv pretense abuzuri ale procurorului în aplicarea dispozițiilor de lege criticate, fiind vorba, așadar, de aspecte ce țin de aplicarea legii. Or, așa cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, asemenea aspecte nu intră

sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege (Decizia nr. 1.343 din 13 octombrie 2011). În subsidiar, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la dispozițiile art. 262 din Codul de procedură penală din 1968, având un conținut similar cu cele ale art. 327 din noul Cod de procedură penală, și anume Decizia nr. 82 din 18 februarie 2014. Consideră că rațiunile care au fundamentat soluția de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262 din Codul de procedură penală din 1968 — prin raportare la prevederile art. 24 din Constituție — sunt valabile, *mutatis mutandis*, și în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 din Codul de procedură penală. De asemenea arată că textul de lege criticat în cauza de față nu încalcă nici prevederile art. 21 din Constituție, întrucât nu afectează dreptul inculpatului — care a fost trimis în judecată, prin rechizitoriu, în temeiul art. 327 din Codul de procedură penală — de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 327 din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate nu sunt de natură să încalce principiul liberului acces la justiție, respectiv dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și nici să limiteze sau să restrângă dreptul la apărare. Astfel, prerogativele încredințate procurorului de către legiuitor cu privire la administrarea și aprecierea probelor în cursul urmăririi penale reprezintă o expresie a rolului Ministerului Public stabilit de prevederile art. 131 din Constituție. Potrivit Legii fundamentale, Ministerul Public este o parte componentă a autorității judecătorești, iar nu a puterii executive sau a administrației publice. Ministerului Public — în calitatea sa de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, al drepturilor și libertăților cetățenilor — îi revine sarcina ca, prin procurori, în faza de urmărire penală, să caute, să administreze și să aprecieze probele care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea tuturor împrejurărilor pentru justa soluționare a cauzei. Totodată, menționează că, în măsura în care partea sau persoana vătămată interesată consideră că procurorul a pronunțat în mod discreționar una dintre soluțiile menționate în textul de lege criticat, aceasta are posibilitatea, în cazul emiterii rechizitoriului, de a arăta judecătorului în ce constă nelegalitatea comisă (Decizia Curții Constituționale nr. 82 din 18 februarie 2014).

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 327 din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește doar prevederile art. 327 lit.a) din Codul de

procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul cuprins: „Atunci când constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă și există probele necesare și legal administrate, procurorul: a) emite rechizitoriul prin care dispune trimiterea în judecată, dacă din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpat și că acesta răspunde penal;”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 327 din Codul de procedură penală, care cuprind reglementări cu privire la rezolvarea cauzelor de către procuror, își găsesc corespondent — într-o anumită măsură — în prevederile art. 262 din Codul de procedură penală din 1968. Prin Decizia nr. 82 din 18 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968, reținând că prerogativele încredințate procurorului de către legiuitor, privind administrarea și aprecierea probelor în cursul urmăririi penale, reprezintă o expresie a rolului Ministerului Public stabilit de prevederile art. 131 din Constituție. Prin aceeași decizie, Curtea a statuat că, potrivit Legii fundamentale, Ministerul Public este o parte componentă a autorității judecătorești, și nu a puterii executive sau a administrației publice și că, în calitatea sa de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, al drepturilor și libertăților cetățenilor, Ministerului Public, prin procurori, îi revine sarcina ca în faza de urmărire penală să caute, să administreze și să aprecieze probele care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea tuturor împrejurărilor pentru justa soluționare a cauzei. Analizând pretinsa încălcare prin dispozițiile art. 262 din Codul de procedură penală din 1968 a prevederilor constituționale referitoare la dreptul la apărare, Curtea a constatat că nu se poate susține că acestea aduc atingere art. 24 din Legea fundamentală, întrucât, în măsura în care partea interesată consideră că procurorul a pronunțat în mod discreționar una dintre soluțiile menționate în textul legal criticat, aceasta are posibilitatea, în cazul emiterii rechizitoriului, de a arăta judecătorului în ce constă nelegalitatea comisă, iar, în cazul dispunerii unei soluții de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, pe aceea de a formula, potrivit art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală din 1968, plângere contra actelor procurorului la procurorul ierarhic superior ori la instanța de judecată, după caz.

16. Curtea constată că nu poate fi reținută critica autorului excepției, potrivit căreia dispozițiile art. 327 lit. a) din noul Cod de procedură penală, care vizează rezolvarea cauzelor și sesizarea instanței de judecată, încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, pe motiv că ar împiedica inculpatul să ia cunoștință de întreg probatoriul pe care se sprijină acuzația și să solicite administrarea de noi probe în apărarea sa.

17. Astfel, Curtea observă că, prin Decizia nr. 728 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 21 decembrie 2015, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321—323 din Codul de procedură penală, care reglementează terminarea urmăririi penale, reținând că textele de lege criticate stabilesc procedura privind înaintarea de către organul de cercetare penală a dosarului referitor la inculpat procurorului și verificarea de către acesta din urmă a lucrărilor urmăririi penale, procurorul având posibilitatea ca — în situația în care constată că urmărirea penală nu este completă sau nu

a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor legale — să restituie cauza organului care a efectuat urmărirea penală în vederea completării sau refacerii urmăririi penale sau să trimită cauza la alt organ de cercetare penală, în timp ce art. 324 din Codul de procedură penală conține dispoziții privind efectuarea urmăririi penale de către procuror (paragraful 13).

18. Prin decizia mai sus menționată, Curtea a reținut că, așa cum s-a arătat în doctrină, terminarea urmăririi penale potrivit aprecierii organului de cercetare penală are un caracter prezumtiv, întrucât nu pune efectiv capăt fazei de urmărire penală. Procurorul, ca titular al dreptului de a exercita acțiunea penală, este cel care decide cu privire la rezultatul urmăririi, fie prin trimiterea în judecată a inculpatului, fie prin adoptarea altei soluții, acest moment fiind cel care fixează terminarea efectivă a urmăririi penale. De altfel, chiar și terminarea efectivă a urmăririi penale care se hotărăște de procuror are caracter relativ, întrucât există posibilitatea ca urmărirea penală să fie reluată, actele emise de procuror nebucurându-se de autoritate de lucru judecat. Prin urmare, de îndată ce urmărirea penală este terminată, respectiv atunci când organul de cercetare consideră că sunt suficiente probe pentru a se dispune trimiterea în judecată — situație în care este obligatorie punerea în mișcare a acțiunii penale —, clasarea sau renunțarea la urmărirea penală, înaintează dosarul procurorului, însoțit de un referat. Organul de cercetare penală nu este obligat să procedeze la o nouă ascultare a inculpatului înainte de a formula propunerea de trimitere în judecată. După întocmirea referatului de terminare a urmăririi penale, organul de cercetare se dezinvestește de cauză și o înaintează procurorului, existând, însă, posibilitatea să fie reînvestit cu cercetarea dacă procurorul îi restituie dosarul pentru completarea sau refacerea urmăririi penale. În cazul în care procurorul a efectuat personal urmărirea penală, acesta nu va întocmi referat cu privire la terminarea cercetării, însă, în rechizitoriul sau în ordonanța pe care o va emite la momentul terminării efective a urmăririi penale, va face mențiunea cu privire la toate datele proprii acestui act (paragraful 14).

19. În continuare, Curtea a observat că noul Cod de procedură penală nu mai stabilește în sarcina organului de urmărire penală obligația prezentării materialului de urmărire penală, fără a se aduce, în acest mod, vreo atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare — consacrate de prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) și ale art. 24, respectiv de prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale —, având în vedere garanțiile acordate suspectului, respectiv inculpatului în cursul urmăririi penale. Astfel, potrivit art. 78 și art. 83 lit. a¹)—e) din Codul de procedură penală, suspectul, respectiv inculpatul, are dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia, dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii, dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu, dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege. Prin urmare, suspectul, respectiv inculpatul are dreptul de a consulta dosarul de urmărire penală, de a formula plângeri, cereri și memorii, de a propune probe în această fază, cu posibilitatea formulării de plângeri, potrivit art. 336—339 din Codul de procedură penală, împotriva modului de soluționare a cererilor sale. Totodată, la asigurarea apărării efective a suspectului sau a inculpatului în faza de urmărire penală contribuie, în viziunea noului cod, și reglementarea dreptului general al avocatului suspectului sau inculpatului de a asista la efectuarea actelor de urmărire, așa cum prevede art. 92 din Codul de procedură penală. Alin. (1) al aceluiași art. 92 permite doar două excepții de la această regulă, și anume, pe de o parte, situația în care se utilizează metodele speciale de supraveghere ori cercetare, prevăzute în cap. IV din titlul IV al Codului de procedură penală, iar, pe de altă parte, percheziția

corporală sau a vehiculelor în cazul infracțiunilor flagrante (paragraful 15).

20. Astfel, Curtea a constatat că, potrivit art. 89 din Codul de procedură penală, suspectul sau inculpatul are dreptul să fie asistat de unul ori de mai mulți avocați în tot cursul urmăririi penale, iar organele judiciare sunt obligate să îi aducă la cunoștință acest drept. Asistența juridică este asigurată atunci când cel puțin unul dintre avocați este prezent. Art. 90 și 91 din același cod stabilesc cazurile de asistență juridică obligatorie a suspectului sau inculpatului, respectiv obligația organului judiciar de a lua măsuri pentru desemnarea unui avocat din oficiu. Potrivit art. 94 din Codul de procedură penală, suspectul, respectiv inculpatul sau avocatul acestuia, are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Consultarea dosarului presupune dreptul de a studia actele acestuia, dreptul de a nota date sau informații din dosar, precum și de a obține fotocopii pe cheltuiala suspectului sau inculpatului. În cursul urmăririi penale, procurorul stabilește data și durata consultării într-un termen rezonabil, putând restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile. În toate cazurile, avocatului nu îi poate fi restricționat dreptul de a consulta declarațiile suspectului sau inculpatului pe care îl asistă ori îl reprezintă. În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă. De asemenea, avocatul suspectului sau inculpatului are dreptul de a formula plângere potrivit art. 336—339 din Codul de procedură penală. Prin urmare, dispozițiile art. 321—324 din Codul de procedură penală — care reprezintă norme de procedură a căror reglementare este, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența exclusivă a legiuitorului — instituie o procedură care asigură respectarea prevederilor constituționale și convenționale invocate de autorii excepției referitor la dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, având în vedere garanțiile care o însoțesc privind accesul suspectului și inculpatului la dosarul de urmărire penală (paragrafele 16 și 17).

21. De asemenea, prin Decizia nr. 245 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 30 iunie 2015, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală, reținând că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți nu se readministrează în cursul cercetării judecătorești. Curtea a constatat că „legiuitorul a impus o singură condiție cu privire la incidența normei procesul penale, respectiv absența unei manifestări exprese de voință a părții interesate sau a persoanei vătămate de a contesta probele administrate în cursul urmăririi penale (paragraful 19). „Faptul că instanța de judecată, fără a readministra probele în condițiile art. 374 alin. (7) din Codul de procedură penală, va ține seama de ele la judecarea cauzei nu poate fi apreciat ca afectând dreptul la apărare ori dreptul la un proces echitabil al inculpatului, întrucât, potrivit art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele nu au o valoare dinainte stabilită de lege, fiind apreciate de organele judiciare în urma evaluării întregului probatoriu administrat în cauză. Totodată, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a cristalizat ideea potrivit căreia utilizarea probelor obținute în faza instrucției penale nu contravine art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât dreptul la apărare a fost respectat (Hotărârea din 20 septembrie 1993, pronunțată în Cauza *Saidi împotriva Franței*, paragrafele 43 și 44, și Hotărârea din 13 octombrie 2005, pronunțată în Cauza *Bracci împotriva Italiei*, paragrafele 51 și 54). De aceea, utilizarea unei probe așa cum a fost administrată în

faza de urmărire penală nu poate fi luată în considerare dacă acuzatul nu a avut posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii, să o conteste. Prin urmare, nu se poate susține că prin dispozițiile de lege criticate este încălcat dreptul la un proces echitabil, câtă vreme acuzatul, deși a avut posibilitatea, nu a contestat temeinicia acestor probe. A porni de la premisa administrării pârinitoare a probelor, complinită de nepăsarea acuzatului, nu atrage neconstituționalitatea unui text, deoarece obiectul acțiunii penale constă în tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni în cadrul unui proces guvernat de principiul aflării adevărului. De altfel, soluționarea unei cauze penale în baza unei probe nereadministrate de instanța de judecată în fața acuzatului nu este incompatibilă în sine cu dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece, în procesul penal, cerința ca elementele de probă să fie administrate întotdeauna în fața persoanei acuzate nu este absolută, putând exista situații particulare, de excepție, cu respectarea dreptului persoanei acuzate de a fi avut ocazia adecvată și suficientă de a contesta proba și de a solicita refacerea ei (a se vedea *mutatis mutandis* Hotărârea din 27 martie 2014, pronunțată în Cauza *Matytsina împotriva Rusiei*, paragrafele 151—153)” (paragraful 20).

22. Așadar, prin Decizia nr. 245 din 7 aprilie 2015, citată anterior, Curtea a reținut că problema afectării dreptului la apărare ori a dreptului la un proces echitabil s-ar putea pune în discuție, dacă probele nu sunt readministrate, numai în situația în care părțile sau persoana vătămată nu au avut posibilitatea contestării lor în fața unui judecător anterior cercetării judecătorești. Or, dimpotrivă, din perspectiva legalității administrării probelor, Curtea a constatat că aceste aspecte sunt verificate de către judecătorul de cameră preliminară, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, iar acesta, în baza art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) din același cod, poate exclude una, mai multe sau toate probele administrate în cursul urmăririi penale. După începerea judecății, dispusă de judecătorul de cameră preliminară, în fața instanței de judecată pot fi puse în discuție [numai] aspecte ce țin de temeinicia probelor, aspecte referitoare la împrejurări de fapt ce reies din proba contestată și care, raportat la acuzația concretă pentru care a fost dispusă trimiterea în judecată, prezintă relevanță (paragrafele 21 și 22).

23. Astfel, analizând dispozițiile art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală, prin aceeași decizie, Curtea a constatat că acestea dispun cu privire la faptul că nu se readministrează probele necontestate și nicidecum cu privire la imposibilitatea contestării lor. Așa fiind, nimic nu oprește partea căreia probele avute în vedere îi sunt defavorabile să le conteste din perspectiva temeiniciei — în faza de judecată imediat după citirea rechizitoriului, dar anterior audierii inculpatului —, cerând astfel readministrarea/refacerea lor de către instanța de judecată în condiții de publicitate, nemijlocire și contradictorialitate. Terminologia utilizată de legiuitor are în vedere probele administrate în cursul urmăririi penale care nu au fost contestate. În acest sens, Curtea a observat că alin. (5) al art. 374 din Codul de procedură penală prevede că „Președintele întreabă procurorul, părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe”, părțile și persoana vătămată având posibilitatea să conteste probele administrate și să propună administrarea de probe, indiferent dacă au fost sau nu administrate în faza de urmărire penală (paragraful 23).

24. Tot prin Decizia nr. 245 din 7 aprilie 2015, mai sus menționată, Curtea a reținut că legiuitorul nu a exclus posibilitatea readministrării probelor administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți, întrucât, potrivit art. 374 alin. (8) din Codul de procedură penală, acestea pot fi administrate din oficiu de către instanță dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Faptul că această posibilitate este atributul exclusiv al instanței de judecată nu este de natură a afecta în niciun fel dreptul la apărare ori dreptul la un proces echitabil, pentru că, potrivit

art. 349 alin. (1) din Codul de procedură penală, „*Instanța de judecată soluționează cauza dedusă judecătii cu garantarea respectării drepturilor subiecților procesuali și asigurarea administrării probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului, cu respectarea deplină a legii*” (paragraful 24).

25. În același sens sunt și Decizia nr. 342 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 3 iunie 2015, Decizia nr. 486 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 septembrie 2015, Decizia nr. 565 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 7 septembrie 2016, Decizia nr. 775 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 14 aprilie 2017, și Decizia nr. 777 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 25 aprilie 2017.

26. În fine, prin Decizia nr. 838 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 1 martie 2016, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342, art. 345 alin. (1) și (2), art. 346 alin. (1) și (4) și ale art. 374 din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că obiectivul procedurii camerei preliminare este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecătii, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată (paragraful 14). Așa fiind, legiuitorul a limitat la o fază distinctă a procesului penal posibilitatea invocării excepțiilor referitoare la competența instanței, legalitatea sesizării, legalitatea administrării probelor sau legalitatea actelor efectuate de organul de urmărire penală, fază în care nu se stabilește vinovăția sau nevinovăția inculpatului. Consecința acestei limitări temporale este faptul că, după începerea judecătii, nu mai este posibilă restituirea cauzei la procuror, scopul reglementării fiind acela al asigurării soluționării cu celeritate a cauzelor penale (paragraful 15). Împrejurarea că instanța competentă să judece cauza pe fond nu poate ea însăși să se pronunțe cu privire la cererile și excepțiile care au fost ridicate în procedura de cameră preliminară și care au fost soluționate în această procedură (atât pe fond, cât și/sau în contestație) nu afectează dreptul părților la un proces echitabil, deoarece au făcut deja obiect al controlului unui judecător. Or, potrivit dispozițiilor art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, „*Judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecătii exercită funcția de judecată în cauză*”. Prin urmare, apare ca illogică posibilitatea ca același judecător să se pronunțe

încă o dată asupra aspectelor pe care tot el le-a dezlegat deja. O astfel de posibilitate neagă esența dreptului la un proces echitabil care presupune ca orice cauză să fie soluționată într-un termen rezonabil, cu atât mai mult cu cât partea nemulțumită de soluția dată în procedura de cameră preliminară a avut la îndemână calea de atac a contestației, consacrată de art. 347 din Codul de procedură penală (paragraful 16). Totodată, Curtea a reținut că, potrivit art. 374 alin. (7)—(9) din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți, deși nu se readministrează, sunt puse în dezbateră contradictorie a părților sau pot fi administrate din oficiu de către instanță dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și pentru justa soluționare a cauzei. Așadar, o probă contestată va fi readministrată, iar, în cazul în care readministrarea nu mai este posibilă, devin aplicabile dispozițiile art. 383 alin. (4) din același cod care obligă instanța să o pună în discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului, dacă imposibilitatea de administrare se referă la o probă administrată în faza de urmărire penală și încuviințată de instanță (paragraful 18).

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele care au fundamentat soluțiile pronunțate de Curtea Constituțională prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

28. Astfel, având în vedere întreg cadrul normativ al procesului penal stabilit prin noul Cod de procedură penală, dispozițiile art. 327 lit. a) din acest cod — care reprezintă norme de procedură a căror reglementare este, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența exclusivă a legiuitorului — nu aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare. Într-adevăr, dispozițiile de lege criticate nu împiedică inculpatul să ia cunoștință de întregul probatoriu pe care se sprijină acuzația și să solicite administrarea de noi probe în apărarea sa, având în vedere atât garanțiile privind accesul inculpatului la dosarul de urmărire penală, cât și posibilitatea inculpatului de a contesta — în procedura de cameră preliminară — legalitatea probelor administrate în cursul urmăririi penale, iar — în faza de judecată — temeinicia acestora, precum și posibilitatea inculpatului de a solicita — în cursul judecătii — administrarea de probe, indiferent dacă au fost sau nu administrate în faza de urmărire penală.

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andrei Ioan Chiliman în Dosarul nr. 102.317/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE, ADMINISTRAȚIEI PUBLICE ȘI FONDURILOR EUROPENE

ORDIN

privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială QUALITY-CERT — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a produselor pentru construcții și de certificare a controlului producției în fabrică

Având în vedere Procesul-verbal nr. 12 din 20.06.2017 al Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței și a organismelor de evaluare tehnică europeană a produselor pentru construcții,

în conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 11 alin. (2) din Procedura privind desemnarea organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului afacerilor interne nr. 2.141/92/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 15/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială QUALITY-CERT — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a produselor pentru construcții și de certificare a controlului producției în fabrică, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția tehnică va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 1 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

- a) elementele de identificare a organismului;
- b) perioada de valabilitate a notificării;
- c) familiile de produse/produsele, utilizarea preconizată, sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței și funcția organismului, precum și specificațiile tehnice armonizate

pentru care organismul a fost acreditat de Asociația de Acreditare din România — RENAR și evaluat.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — La data publicării prezentului ordin, anexa nr. 1 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 827/2016 privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială QUALITY-CERT — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcțiilor specifice de certificare a produselor pentru construcții, de certificare a controlului producției în fabrică și de laborator de încercări ale produselor pentru construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 24 iunie 2016, se abrogă.

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

București, 13 iulie 2017.

Nr. 3.643.

Denumirea organismului: SOCIETATEA COMERCIALĂ QUALITY-CERT — S.A.

NB 1870

Adresa: șos. Panduri nr. 94, sectorul 5, București, tel.: +40 0317.100.753, fax: +40 021.411.71.51,

e-mail: quality_cert@yahoo.com, office@qualitycert.ro

Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013.

Valabilitatea notificării se acordă pe termen nelimitat (cu condiția îndeplinirii continue a cerințelor care au stat la baza desemnării).

Domeniile de competență:

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
96/580/CE	Pereți cortină (1/1) Ansambluri de pereți cortină (ca pereți exteriori care constituie obiectul dispozițiilor referitoare la comportarea la foc)	Sistem 1	EN 13830:2003	CP
97/176/CE	Produse din lemn pentru construcții (2/3) Produse din lemn masiv pentru structuri: Elemente Elemente pentru poduri, elemente pentru ferme de acoperișuri, elemente pentru podele, elemente pentru pereți, elemente pentru acoperișuri, ca grinzi, bolți, grinzi transversale, căpriori, coloane, stâlpi, piloți (poduri, căi ferate și clădiri)	Sistem 1	EN 14374:2005 EN 14080:2013	CP
97/176/CE	Produse din lemn pentru construcții (2/3) Produse laminate încleiate și alte produse încleiate din lemn pentru construcții Ansambluri. Ferme pentru acoperișuri, podele, pereți, acoperișuri, cadre (poduri și clădiri)	Sistem 1	EN 14080:2013	CP
97/462/CE	Panouri din lemn (1/2) — Panouri din lemn nefățuite, vopsite și furniruite sau căptușite (pentru elemente structurale pentru utilizare interioară sau exterioară)	Sistem 1	EN 13986+A1:2015	CP
97/462/CE	Panouri din lemn (2/2) — Panouri din lemn nefățuite, vopsite și furniruite sau căptușite (pentru elemente nestructurale pentru utilizare interioară sau exterioară)	Sistem 1	EN 13986+A1:2015	CP
97/555/CE	Tipuri de ciment, var de construcție și alți lianți hidraulici: Tipuri comune de ciment (cimenturi uzuale), care includ: — ciment Portland — ciment Portland combinate ciment Portland de zgură ciment Portland autoclavizat (ciment Portland cu silice ultrafină) ciment Portland cu pozzolană (ciment Portland cu puzzolană) ciment Portland cu cenușă zburătoare ciment Portland cu marnă arsă (ciment Portland cu șist calcinat) ciment Portland cu piatră de var (ciment Portland cu calcar) ciment Portland combinat (ciment Portland compozit) — ciment de furnal — ciment puzzolanic (ciment puzzolanic) — ciment combinat (ciment compozit) (prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și altor amestecuri pentru construcții și la fabricarea produselor pentru construcții)	Sistem 1+	EN 197-1:2011 EN 14216:2015	CP

Nr. deciziei CE	Familii de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
97/555/CE	Tipuri de ciment, var de construcție și alți lianți hidraulici: Tipuri speciale de ciment, care includ: — ciment cu căldură de hidratare redusă — ciment rezistent la sulfați — ciment alb — ciment rezistent la apă de mare — ciment cu alcalinitate redusă (ciment cu conținut redus de alcalii) (prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și altor amestecuri pentru construcții și la fabricarea produselor pentru construcții)	Sistem 1+	EN 14216:2015 EN 15743+A1:2015	CP
97/555/CE	Tipuri de ciment, var de construcție și alți lianți hidraulici: — Ciment de zidărie (prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și altor amestecuri pentru construcții și la fabricarea produselor pentru construcții)	Sistem 1+	EN 413-1:2011	CP
97/808/CE	Pardoseli (2/2): — Produse pentru șapă (pentru utilizări la interior)	Sistem 1	EN 13813:2003	CP
97/808/CE	Pardoseli (2/2) Produse pentru pardoseli rigide: (A) Sub formă de componente — unități de pavaj, dale, mozaicuri, parchet, tablere din plasă sau foi, grătare de pardoseală, laminate rigide de pardoseală, produse pe bază de lemn (pentru utilizare internă, în special în localuri afectate serviciilor de transport public)	Sistem 1	EN 14411:2012 EN 14342:2013	CP
98/437/CE	Finisaje de pereți interiori și exteriori și de plafoane (3/5) Plăci de protecție (ca finisaje exterioare ale pereților sau ale plafoanelor care sunt supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Sistem 1	EN 13245-2:2008 EN 13245-2:2009/AC:2009 EN 14915:2013	CP
98/437/CE	Finisaje de pereți interiori și exteriori și de plafoane (3/5) Plafoane suspendate (ansambluri) (ca finisaje interioare sau exterioare ale pereților sau ale plafoanelor care sunt supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Sistem 1	EN 13964:2014	CP
98/437/CE	Finisaje de pereți interiori și exteriori și de plafoane (3/5) Panouri (ca finisaje interioare sau exterioare ale pereților sau ale plafoanelor care sunt supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Sistem 1	EN 438-7:2005	CP
99/93/CE	Uși, ferestre, obloane, stururi, portaluri și feronerie aferentă (1/1)/ Uși și porți (cu sau fără feronerie aferentă) (utilizate în compartimentări antifoc/antifum și pe traseele de evacuare)	Sistem 1	EN 14351-1+A2:2016	CP
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (1/2) Fibre (pentru utilizări structurale în beton, mortar și pastă de ciment)	Sistem 1	EN 14889-1:2007 EN 14889-2:2007	CP
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (1/2): — Adaosuri de tip II (pentru beton, mortar și pastă de ciment)	Sistem 1+	EN 13263-1+A1:2009 EN 15167-1:2007	CP
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (2/2): — Produse de protecție și de reparare a betonului (pentru utilizări care se supun unei reglementări în materie de reacție la foc)	Sistem 1+	EN 1504-2:2005 EN 1504-3:2006 EN 1504-4:2005 EN 1504-6:2007	CP

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
99/470/CE	Adezivi utilizați în construcții (2/2) Adezivi pentru fațade placate (pentru utilizări care se supun unei reglementări în materie de reacție la foc)	Sistem 1	EN 12004+A1:2012	CP
97/176/CE	Produse din lemn pentru construcții (1/3): Produse masive din lemn pentru construcții: — Ansambluri: ferme pentru acoperișuri, podele, pereți, acoperișuri, cadre (pentru poduri, căi ferate și clădiri)	Sistem 2+	EN 14250:2010	CPF
97/176/CE	Produse din lemn pentru construcții (1/3): Produse masive din lemn pentru construcții: — Elemente: elemente pentru poduri, elemente pentru ferme de acoperișuri, tălpi de grinzi, elemente pentru podele, elemente pentru pereți, elemente pentru acoperișuri, ca grinzi, bolți, grinzi transversale, căpriori, coloane, stâlpi, piloți (pentru poduri, căi ferate și clădiri)	Sistem 2+	EN 14250:2010 EN 14081-1+A1:2011 EN 14229:2011	CPF
97/462/CE	Panouri din lemn (1/2) Panouri din lemn nefășuite, vopsite și furniruite sau căptușite (pentru elemente structurale pentru utilizare interioară sau exterioară)	Sistem 2+	EN 13986+A1:2015	CPF
97/555/CE	Ciment, var de construcție și alți lianți hidraulici (1/1): — Var pentru construcții, care include: var nestins, var dolomitic și var hidraulic (pentru prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și a altor amestecuri pentru construcții și la fabricarea produselor pentru construcții)	Sistem 2+	EN 459-1:2011	CPF
97/555/CE	Ciment, var de construcție și alți lianți hidraulici (1/1): — Lianți hidraulici pentru drumuri (pentru prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și a altor amestecuri pentru stabilizarea platformei drumurilor)	Sistem 2+	EN 13282-1:2013	CPF
97/740/CE	Produse de bază și auxiliare pentru zidărie (1/3): — Elemente de zidărie categoria I(*) (*) Elemente având o rezistență medie la compresiune specificată cu o probabilitate de a nu fi atinsă de cel mult 5% (pentru utilizare în ziduri, coloane și pereți interiori)	Sistem 2+	EN 771-1+A1:2015 EN 771-2+A1:2015 EN 771-3+A1:2015 EN 771-4+A1:2015 EN 771-5+A1:2015 EN 771-6+A1:2015	CPF
97/740/CE	Produse de bază și auxiliare pentru zidărie (1/3): — Mortare industriale de zidărie, cu performanțe indicate (*) (*) Mortare concepute și fabricate pentru a răspunde anumitor performanțe cerute (pentru utilizare în ziduri, coloane și pereți interiori)	Sistem 2+	EN 998-2:2011	CPF
98/214/CE	Produse pentru construcții metalice și produse conexe (2/4): Elemente structurale de construcție metalică: Produse metalice finite cum ar fi grinzi metalice, stâlpi, scări, piloni de fundație, picioare de susținere și palplanșe, profile debitate la dimensiune și destinate unor aplicații definite, șine și traverse. Pot fi sau nu protejate împotriva coroziunii printr-o îmbrăcăminte de protecție, sudate sau nesudate (pentru utilizare în șarpante și fundații) Elemente structurale de construcție metalică: Structuri metalice finite pentru plafoane suspendate (cu rezistență sporită) Pot fi sau nu protejate împotriva coroziunii printr-o îmbrăcăminte de protecție, sudate sau nesudate (pentru utilizare în șarpante)	Sistem 2+	EN 1090-1+A1:2012	CPF

Nr. deciziei CE	Famiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
98/598/CE	Agregate pentru utilizări ce necesită un grad înalt de securitate (2/2): Agregate și filere pentru beton, mortar și pastă de ciment (pentru drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări ce necesită un grad înalt de securitate (2/2): Agregate pentru: — mixturi inerte sau cu liant hidraulic (drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Agregate pentru mixturi de bitum și tratamente de suprafață (utilizate la drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Filere pentru: — mixturi de bitum și tratamente de suprafață (drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Blocuri de piatră pentru protecție (anrocament cu piatră sortată) (pentru structuri hidraulice și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF

Nr. deciziei CE	Familiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Balast feroviar (lucrări feroviare)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): Amestecuri bituminoase (utilizate la construcția și tratarea la suprafață a drumurilor)	Sistem 2+	EN 13108-1:2006 EN 13108-1:2006/AC:2008 EN 13108-2:2006 EN 13108-2:2006/AC:2008 EN 13108-3:2006 EN 13108-3:2006/AC:2008 EN 13108-4:2006 EN 13108-4:2006/AC:2008 EN 13108-5:2006 EN 13108-5:2006/AC:2008 EN 13108-6:2006 EN 13108-6:2006/AC:2008 EN 13108-7:2006 EN 13108-7:2006/AC:2008	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): Tratamente de suprafață (utilizate la tratamentul de suprafață al drumurilor)	Sistem 2+	EN 12271:2007 EN 12273:2008	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): Bitumuri (utilizate la construcția și tratarea la suprafață a drumurilor)	Sistem 2+	EN 12591:2009 EN 13808:2013 EN 13924:2006 EN 13924:2006/AC:2007 EN 14023:2010 EN 15322:2013	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): Produse și ansambluri pentru șapele de etanșare ale tablierelor de pod (utilizate pentru tabliere de pod)	Sistem 2+	EN 14695:2010	CPF
99/94/CE	Produse prefabricate din beton normal, din beton ușor sau din beton celular autoclavizat (1/1) Produse prefabricate din beton normal, din beton ușor sau din beton celular autoclavizat (cu rol structural)	Sistem 2+	EN 1168+A3:2011 EN 12737+A1:2008 EN 12794+A1:2007 EN 12794+A1:2007/AC:2009 EN 12843:2005 EN 13224:2012 EN 13225:2013 EN 13693+A1:2009 EN 13747+A2:2010 EN 13978-1:2005 EN 14844+A2:2012 EN 14991:2007 EN 14992+A1:2012 EN 15037-1:2008 EN 15037-2+A1:2011 EN 15037-3+A1:2011 EN 15037-4+A1:2013 EN 15050+A1:2012 EN 1520:2011 EN 15258:2009	CPF

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (1/2): Aditivi (pentru beton, mortar și pastă de ciment)	Sistem 2+	EN 934-2+A1:2012 EN 934-3+A1:2012 EN 934-4:2009 EN 934-5:2008	CPF
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (1/2): Produse de protecție și de reparare a betonului (pentru alte utilizări în clădiri și lucrări de inginerie civilă)	Sistem 2+	EN 1504-2:2005 EN 1504-3:2006 EN 1504-4:2005 EN 1504-5:2005 EN 1504-6:2007 EN 1504-7:2007	CPF

NOTĂ:

CP = funcția specifică de certificare a produselor pentru construcții

CPF = funcția specifică de certificare a controlului producției în fabrică

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE, ADMINISTRAȚIEI PUBLICE ȘI FONDURILOR EUROPENE

ORDIN

privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială ALL CERT PRODUCT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică

Având în vedere Procesul-verbal nr. 17 din 20.06.2017 al Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței și a organismelor de evaluare tehnică europeană a produselor pentru construcții,

în conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 11 alin. (2) din Procedura privind desemnarea organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului afacerilor interne nr. 2.141/92/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 15/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială ALL CERT PRODUCT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția tehnică va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 1 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

- elementele de identificare a organismului;
- perioada de valabilitate a notificării;
- familiiile de produse/produsele, utilizarea preconizată, sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței și

funcția organismului, precum și specificațiile tehnice armonizate pentru care organismul a fost acreditat de Asociația de Acreditare din România — RENAR și evaluat.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — La data publicării prezentului ordin, Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.442/2013 privind desemnarea Societății Comerciale ALL CERT PRODUCT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 21 august 2013, se abrogă.

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

București, 13 iulie 2017.
Nr. 3.648.

Denumirea organismului: Societatea Comercială ALL CERT PRODUCT — S.R.L.

NB 2232

Adresa: str. Sachelarie Visarion nr. 63, sectorul 2, București, tel./fax: +40 21 311 22 30, tel. mobil: +40 74 443 39 99; +40 728 404 115, e-mail: produs@allcertproduct.ro

Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013.

Valabilitatea notificării se acordă pe termen nelimitat (cu condiția îndeplinirii continue a cerințelor care au stat la baza desemnării).

Funcțiile îndeplinite de organism:

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
97/740/CE	Produse de bază și auxiliare pentru zidărie (1/3): Produse de zidărie categoria (în stâlpi, pereți și compartimentări)	Sistem 2+	EN 771-1+A1:2015 EN 771-2+A1:2015 EN 771-3+A1:2015 EN 771-4+A1:2015 EN 771-5+A1:2015 EN 771-6+A1:2015	CPF
97/740/CE	Produse de bază și auxiliare pentru zidărie (1/3): Mortare de zidărie proiectate, fabricate industrial (în stâlpi, pereți și compartimentări)	Sistem 2+	EN 998-2:2010	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Anrocament cu piatră sortată (construcții hidraulice și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13139:2002/C91:2009 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Balast de cale ferată (lucrări de căi ferate)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13139:2002/C91:2009 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Agregate și filere pentru beton, mortar și pastă de ciment (la clădiri, drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13139:2002/C91:2009 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Agregate pentru mixturi cu sau fără lianți hidraulici (pentru drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13139:2002/C91:2009 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Agregate pentru mixturi bituminoase și tratamente de suprafață (utilizate la drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13139:2002/C91:2009 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Filere pentru mixturi bituminoase și tratamente de suprafață (drumuri și alte lucrări de inginerie civilă)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13139:2002/C91:2009 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): Amestecuri bituminoase (pentru utilizări în construcția drumurilor și în tratarea suprafeței drumurilor)	Sistem 2+	EN 13108-1:2006 EN 13108-1:2006/AC:2008 EN 13108-2:2006 EN 13108-2:2006/AC:2008 EN 13108-3:2006 EN 13108-3:2006/AC:2008 EN 13108-4:2006 EN 13108-4:2006/AC:2008 EN 13108-5:2006 EN 13108-5:2006/AC:2008 EN 13108-6:2006 EN 13108-6:2006/AC:2008 EN 13108-7:2006 EN 13108-7:2006/AC:2008	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): Tratamente de suprafață (utilizate la tratarea suprafeței drumurilor)	Sistem 2+	EN 12271:2006	CPF

NOTĂ:

CPF = funcția specifică de certificare a controlului producției în fabrică

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
Nr. 3.900 din 16 mai 2017

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
Nr. A10/2.046 din 26 mai 2017

MINISTERUL PENTRU ROMÂNII
DE PRETUTINDENI
Nr. C/129 din 7 iunie 2017

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de școlarizare a românilor de pretutindeni în învățământul preuniversitar de stat din România, pe locuri de studii fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă, respectiv fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă începând cu anul școlar 2017—2018 și a Metodologiei de școlarizare a românilor de pretutindeni în învățământul superior de stat din România, pe locuri de studii fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă, respectiv fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă începând cu anul universitar 2017—2018

În conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul:

- Hotărârii Guvernului nr. 689/1994 privind acordarea unor burse de studii, doctorat și specializare, a altor forme de sprijin pentru tineri de origine etnică română sau pentru cetățenii români cu domiciliul în străinătate, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale;
- Hotărârii Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe;
- Hotărârii Guvernului nr. 17/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Români de Pretutindeni, precum și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 857/2013 privind organizarea și funcționarea Institutului „Eudoxiu Hurmuzachi” pentru românii de pretutindeni;
- Hotărârii Guvernului nr. 136/2017 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat și pentru învățământul superior de stat în anul școlar/universitar 2017—2018,

ministrul educației naționale, ministrul afacerilor externe și ministrul pentru românii de pretutindeni emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de școlarizare a românilor de pretutindeni în învățământul preuniversitar de stat din România, pe locuri de studii fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă, respectiv fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă începând cu anul școlar 2017—2018, conform anexei nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Metodologia de școlarizare a românilor de pretutindeni în învățământul superior de stat din România, pe locuri de studii fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă,

respectiv fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă începând cu anul universitar 2017—2018, conform anexei nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Ministerul Educației Naționale, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul pentru Români de Pretutindeni, inspectoratele școlare și instituțiile de învățământ superior de stat vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Pavel Năstase

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul pentru românii de pretutindeni,
Andreea Păstîrnac

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

